

1866-11-26

AFSENDER

J. C. Jacobsen

MODTAGER

Carl Jacobsen

FAKTA

Type:
Letter

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Arkivplacering:
Uden FA-nummer, æske F 3,1

Keywords:
selskabsliv

SUMMARY

Om deltagerne i et 'militær-politisk' middagselskab på Carlsberg, og endnu engang bekymringer om Carls stammen.

TRANSSKRIFTION

Mandag Aften d 26 Novbr

KJære Carl!

Jeg formoder at Du er begjærlig efter at høre noget om det militair-politiske Selskab, der igar var samlet paa Carlsberg og jeg benytter derfor den første ledige Time dertil. Hensigten der med var deels at bringe de betydeligste Medlemmer af Militaircommisionen i personlig Berøring med de mest Fremragende i Rigsdagen, deels at see nogle af disse hos mig, som ikke før have været her og tillige at gjøre Gjengæld med Flere hos hvem jeg ifjor havde været indbudt.- Krieger kunde jeg desværre ikke faae med, da han alt var engageret; hvorimod jeg tilligemed hele den øvrige Commission var til Middag hos ham i Løverdags sammen med Conseilspræsidenten og Thingenes Formænd.- Jeg sagde Dig sidst, at jeg havde stor Lyst til at indbyde M. Hammerich, men manglede Mod. Da jeg imidlertid Dagen efter sendte ham min Tak for de smukke Bøge, som i sin Tid vilde være dig et kjært Minde om din høitagede Lærer, naar Du kom til at vandre i Skyggen af disse Træer, kunde jeg ikke modstaae Fristelsen og indbød ham og - han kom. Mit Selskab kom derefter til at bestaae af: Generalerne Jonquières og Scharffenberg, Oberst Max-Müller,

Oberstlieutnt Ernst (Chef for Høiskolen) Major Bramhelft, Directeur Tuxen og Capt Schultz af Marinen, samt af Landstinget: Formanden Brunn, Madvig, Lehman, Rosenørn-Lehn (min Collega i Comiteen for Malerisamlingen), Advocat Liebe, Ploug, Kammerherre Skeel, Kammerherre Jessen og Overlærer Forchhammer og af Folkethinget: Hall, Fenger, Hother Hage, Bille, Brix, Klein og Nyholm og af personlige Bekjendte Michael og Frants Djørup, begge Steenstrupper, V Rothe og Hammerich x) x) Broberg var bleven syg. Det var den mest udsøgte Kreds der endnu havde være samlet på Carlsberg og jeg havde den Tilfredsstillelse at mit Huus og Arrangement gjorde et behageligt Indtryk paa Alle, mest naturligviis paa de Fremmede. Havestuen har vundet overordentligt ved den nye Deco-ration, de franske Lystestager paa Consollen ikke at forglemme. Væxthuset, i

Maaneskinsbelysning fra Lampen i Garderoben fortryllede dem.-
En Overraskelse havde jeg dennegang beredet mine Gjæster, idet
jeg havde faaet 8 Musici med deres "Musikdirecteur" anbragt paa
det østre Galleri, hvorfra de modtage Selskabet

under Indmarchen med Marseillaisen og derefter under hele
Maaltidet spillede - (meget smukt) forskellige Ouverturer og
anden Opera-Musik o.desl. Melodier der havde en bestemt
Betydning undgik jeg med Forsæt. - Hall førte naturligviis din
Moder tilbords og jeg førte begge Generalerne. Min første Skaal
var for den nye Hær - og Flaadeplan til hvilken jeg spøgende
angav mig at være Gudfader, hvilket vakte megen Moro og
intonerede en munter Stemning. Derefter udbragte jeg Skaalen for
de Militaire, som skulde bringe Planen ud i Virkeligheden og
mindede om de Leiligheder, da de Tilstede-værende havde
udmærket sig ved at gaae i Spidsen. Derpaa hilsede jeg Lehmann
som den der var gaaet i Spidsen for at vække Folk(e)t til
Bevidsthed om Friheden og Nationaliteten
og som den ridderlige Forkjæmper for Sandhed, Ret og Ære.-
Dernæst talte jeg for Ploug og Hammerich som havde saa store
Fortjenester af den nordiske Aands Udvikling paa begge Sider af
Sundet og Kattegat. Derefter for Universitetet og dets middelbare
Indflydelse paa de ikke studerede Klasser og rettede denne Skaal
til Madvig og Steenstrup der havde havde

hævdet det danske Navns Ære og vort Fædrelands Betydning ved
deres Anseelse i fjerne Lande. Endelig udbragte jeg Skaalen for
Hall, hvis Tidligere Virksomhed jeg troer vi væsentlig skylde
Bestemmelsen i Prager Freden om det danske Slesvigs
Tilbagegivelse. Af Gjæsterne udbragte Lehmann Skaalen for mig
og senere meget smukt og hjerteligt en for Dig. Hall udbragte
Skaalen for Fædrelandet og senere for Vært og Værtinde.
Desuden talte Ploug, Hammerich, Madvig, Jonquières,
Scharffenberg, Max-Müller og Nyholm, nogle endog flere Gange,
men det gik saa rask Slag i Slag, at jeg i dette Øieblik kun dunkelt
mindes hvad hver især sagde.

Stemningen var, som Du kan see, meget livlig og Tonen høist
behagelig. Jeg fik den Forvisning, at Enhver af de Tilstede-
værende gjerne vil modtage en ny Indbydelse til Carlsberg, hvilket
naturligviis skal skee med Maade. Det er ikke alene behageligt
men ogsaa i flere Henseender gavnligt, i slige større Selskaber at

samle Mænd af forskellige Stillinger, der ikke hver dag, saa at sige, mødes. Det vil jeg lægge særlig Vind

paa herefter.- Jeg betragter det som en af de skønneste Frugter af min Flid og af mit Held at kunne samle en slig Kreds om mig og jeg troer tillige, at jeg gjør Gavn derved. Jeg kan ikke lade være med en glad Følelse at sammenligne min Stilling og aandelige Standpunct nu med det jeg indtog da jeg gik i Træsko og vadskede Foustager hjemme i Gaarden og kørte med Bryggervognen omkring til Øltapperne; og selv længe, meget længe derefter, da jeg følte mig saa forlegen og undseelig ligeoverfor Enhver, som jeg ikke kjendte nøie og da min Synskreds var saa ind-skrænket, at jeg ikke kunde inlde mig paa Andet end Bryggeri, en Smule Chemie og Physik og lidt Æsthetik. Hvor kunde jeg dengang drømme om, at jeg skulde komme til at præsidere ved mit eget Bord i en Kreds af saadanne Mænd som jeg saae der igaar ? Jeg har Gudskelov heller ikke drømt derom endmindre higt derefter, men det er kommen af sig selv, efterhaanden som jeg selv er bleven udviklet, hvilket jeg stadigt har havt for Øie, -eller rettere, instinctmæssig arbeidet paa, thi

jeg erkjender at det ikke er min Villies Kraft alene, der har drevet og driver mig frem, men tillige en nedarvet Drift og jeg seer deri en af Forsynets bedste Gaver til mig, vistnok den bedste. Det er navnlig denne der har drevet mig til uvilkaarligt som Bien at suge Honning af enhver Blomst jeg traf paa min Vei og det er den, der har over-vundet min utilbøielighed til at vove mig ind paa Gebeter, som vare mig fremmede og hvor jeg troede, at jeg slet ikke hørte hjemme. Jeg har derved erfaret hvor urigtigt det er at negligere de Evner og Anlæg, som ere de svageste og som man derfor let troer aldeles mangle, thi selv om et Anlæg er nok saa lille, fortjener det dog at udvikles, maaskee endog med særlig Flid, for at undgaae Ensidighed, der giver Livet en skjæv Retning.- At denne stræben efter alsidig Udvikling ikke maa udarte til Overfladiskhed i det Hele, at Livet maa have sit faste Støttepunct i Grundighed i den eller de enkelte Retninger, som ligge En nærmest, behøver jeg ikke at sige; det er en Selvfølge, men man maa kun ikke støde nogen Leilighed bort til at udvikle sig i andre, især saalænge man ikke kjender sig selv og ikke har prøvet de Anlæg, der ligge skjulte, maaskee blot fordi de ere udyrkede.

Det bedrøvede mig meget af dit sidste Brev at see hvor store Hindringer din Stammen lægger dig iveien og hvormeget Du i den Henseende har at kjæmpe med. Jeg haaber imidlertid at det snart vil tabe sig, naar Du har overvundet din Forlegenhed ved at befinde dig mellem nye Omgivelser og ikke længere føler dig saa gauche som Du troer at være. Der ligger i denne Vanskelighed en forøget Opfordring for Dig til at bestræbe Dig for at vinde Sympathie hos og at gjøre Dig afholdt af de Mennesker Du træffer sammen med, ved Forekommenhed og Tjenstagtighed og ved at lempe Dig efter dem saaledes at din Omgang kan være dem behagelig. Jeg haaber ogsaa at dette vil blive Dig lettere, naar Du nu har begyndt at gaae sammen med dem i Bryggeriet, hvor Du vistnok vil faae Leilighed til at vise dem, at Du er i Besiddelse af Kundskaber, som de savne, og hvor Du til Gjengæld kan give dem Leilighed til at belære Dig, hvilket unge Mennesker i Regelen altid føle sig smigrede ved. Det er jo en tilgivelig menneskelig svaghed. - Naar din Stammen fremdeles generer Dig, tænk da paa, at denne uheldige Naturfeil ikke er nogen Skam, ligesaalidt som at være halt, o desl; og lad den derfor ikke bringe Dig ud af Fatning, men søg at bevare den ved selv at tage Sagen humoristisk.

Jeg har endnu ikke faaet Factura fra Gloxin over Humlen. Saasnart den kommer, skal jeg sende ham Betaling i Vexler paa Paris efter hans Ønske (conformément à). Naar Du taler med ham, kan Du sige ham, at jeg skal gjøre hans Humle bekjendt for flere af mine Colleger her, som maaskee senere kunne faa brug for denne Vare her. Jeg vil gjerne vise ham min Erkjendtlighed i Gjerning for de Tjenester, han har vist Dig og for de gode, ja fortræffelige Raad han har givet Dig og det uden at kjende Dig videre end af tredie Mands Anbefaling (hvilken Mand jeg af hans Brev seer er den fortræffelige Velten.) Der har Du et smukt Exempel paa Forekommenhed mod en Fremmed for Øie. Gjem det vel! Nu maa jeg tænke paa at slutte. Jeg skal ret strax i møde med Hummel mfl. angaaende Concurrencen om den chemiske Lærerpost. Iøvrigt har jeg i denne Uge Adskilligt at besørge til Festen paa Løverdags for Clausen. Jeg skal ogsaa tænke paa en Skaal jeg skal udbringe for vor "frie Forfatning". Det er et interessant Æmne. Din Moder skriver selv til Dig og vil nok bringe Dig Hilsener. Lev vel! Din Jacobsen

26/11 66 5
J. C. J.
Kjære Carl! Mandag Aften p 26 Noobr

Jeg forudsætte at du er begyndt efter
at have været med det militære - politiske Forbuds,
der igaar var sendt paa Carlsberg og begyndt
drages den første Ledige Tien Dage. Jævnfør
der end var deelt at bringe de betydeligste Forbuden
af Militærkommunikation; ~~der~~ profanlig Betæning
med de mest Samvagnede. Sige dog, det
at for nogle blandede. For mig, som ikke for
den næste led og ligger at gjøre Gjengæld med
deer for hvem jeg ikke sendt næst indkaldt. -
Krigeren kender jeg det navn ikke faas end, da
du alt var engageret; Jævnfør at jeg tillige vil
den sørges Kommunikation med det Kønnet for hvem i
Lørdag forekom med Forsikringsforretning og Gjengæld
Lørdag. - Jeg sagde dig vist, at jeg sendt det dig
til at indbyde M. Hammerite, men mangler det. -
Da jeg umiddelbart dogen efter sendte dem min
for de første Løse, som i sin Tid vilde være dig
at gjent Minde om din Juledag Løse, naar du
kun til at mande i: Højpen af det Løse, send
jeg ikke med den Forskellen og indkaldt dem og - som kan
mit Forslag kun dees til at bestaa af: Generalen
Jouquier og Schaffenberg, Oberst Max - Müller.

+) *Prokureur med Klæben sig.*
Oberpräsident Conrad (Hof for Jæstland) Major
Bramhelt, Director Taxer og Løst Schuldy af
Marin, samt af Landffingel: Lormandau, Prouss,
Madrig, Schwann, Robertson-Lehn (sine Løstgys
i Examen for Malerfærdig), Admarck Lieke
Plang, Lammerssen Steel, Lammerssen Jesper
og Amolens Torckhammer og af Landffingel:
Hall, Fenger, Woths Hoge, Pille, Brix, Klein
og Nyholm og af professorer Lebjærdh Michael
og Frants Djörup, begge Steenstrup, O. Rothe
og Hammervide.*) Det var der med udvælgte
Lærde, der endvi Landt næst faulst yor Castleby,
og jeg Landt den Elfsandstillelste at mit jens
og Arrangement gjærdt at besygteligt Løstgys
yor Alle, med ualderly mit yor de Læremærke.
Janshuen Jas mindt anseendueligt ud den iys
Innovation, de franske Løstgys yor Læstallan
ikke at fonglæmme. Næstfaldt, i Maanedens-
Læstgysing fra Læmgen; Gaardraaben fæstgylde
den. - for Omværdste Landt jeg Drillingang
haandst mine Gjæst, idet jeg Landt faulst &
Mistil og dros "Mistilbrindelse" aukvæst yor
det østve Gallari, Janshu de modtage Læstallan

minde Gudmandslev og Madsellaisen og desuden
minde Jule ~~koncert~~^{bragelig} spillede - (meget fint) farslystige,
Omsorgens og anden Opmærksomhed o. d. l. -
Mellem dem fandt en bestemt Bekendelse indlydende
jeg med Løst. - Helt færdigt naturligt om den
Madses tilværelse og jeg færdigt begge Generalerne.
Min første Kval var for den nye Jule - og
Landsby her til Jule og jeg spøjede angaa mig
at være Gudfader, hvilket nokke mig en Maade
og indvandre en minde Hæmming. Desuden
indvandre jeg Kvalen for de Skilskæm, som stude
deres Glæde ind: Skilskæm og minde om de
Lidelse, da de Udvalgte Lande indvandre sig
ind at gøre i Opstand. Deres færdigt jeg Lekker
for den der var gjort i Opstand for at kunne lade
til Bemærkning om Løst og Naturligt Løst og
for den midnattige Løst og for Løst, Løst
og Løst. - Desuden lade jeg for Play og Kammer
for Lande for Løst og Løst af den midnattige Løst
Løst og Løst og Løst og Løst.
Desuden for midnattige og Løst midnattige
Løst og Løst og Løst og Løst og Løst.
Denne Kval til Madrig og Skæm den Løst

Jeg vil det danske Raadets Ord og navn i Særlighed
betjening med den Anseelse: som Landt.
færdig indbragte jeg Raadet for Hall, som
lidtliges Hindhauf jeg troer mig noksaadelig
siges bestemmelsen om Troget Landen om det
danske skal mig tilbagesendes. Af Gjæsternes
indbragte Lehmann Raadet for mig og senere
meget smukt og høfdeligt en for mig. Hall
indbragte Raadet for Særligheden og senere
for Maad og Maad. Derimod alle Plag,
Hammerich, Madvig, Jacquiers, Scharffenberg,
Max-Müller og Nyholm; nogle endog flere
Gauze, men det gik for nok Plag; Plag, at jeg
ikke skilte den smukke mindst som jeg
der siges. ^{Statueringen} Cassini var, som den var for, meget
lidtlig ^{Cassini} og høfdeligt besagelig. Jeg fik den
indsigelse, at forrest af de Udredninger omme
mit udtalelse en mig Turkij til Carlsberg,
sikkert nok med Paul Raa med Maad.
Det er ikke alene besageligt men i flere Jen,
sænder gamuligt, i Rege Stuans Palatet at Paul
Maad og høfdeligt Skillingen, det ikke som Jag,
som at siges, maadet. Det vil jeg lægge perlig Maad

II ²⁶/₁₁ 66 (D)

gaa forresten. - Jeg betragter det som en
af de høieste Lygtes af min Tid og af mit
fæd at kunne faa en stog End an mig og
jeg haar tillige, at jeg gjær Gavn drømt.
Jeg kan ikke lade mere end en glad Løst af
samværdigheden min Mellem og aandelige Næder
in med at jeg indlag da jeg gik: Kraft og
mættede Længseler Gjennem: Gaardne og Gærte
med Længselens aandelige til Alkagrens;
og falder langt, meget langt drømt, da jeg
fælte mig saa forlegen og uendelig ligesom
fuld, saa jeg ikke gjætte min og da min
Længsel var saa indværet, at jeg ikke kunde
indlade mig paa Andet end Længsel, en Bredt
Efter og Høst og lidt Alkagrens. Jævn Længsel
jeg drømt drømt an, at jeg fælte Længsel
til at profittere med mit eget Land: en End
af Paadømmen Mand saa jeg saa det igaar.
Jeg saa Gudskelov fælte ikke drømt drømt,
indværet Længsel drømt, men det er Længsel
af sig selv, efter Paadømmen saa jeg fælte en Længsel
indværet, fælte jeg fælte saa fælte for Længsel,
altid vilken, indværet Længsel paa, af

Det betrængede mig meget af det sidste Venen
at saa snart saa find mig den Maanedag begynde
dig i sin og Maanedag den i den første saa at
gjøre med. Jeg saakke imidlertid at det snart
mit lade sig, naar du saa anseendet den Tidspunkt
med at hvide dig mellem sig Originalen og alle
de andre faldt sig saa gæster som du lade at
mere. Det ligger i den Maanedag den første
Opfordring for dig til at bestænde sig for at
minde Originalen for og at gøre sig affaldt af de
Maanedag den første Maanedag med, med Maanedag
den første og Maanedag den første og med at lade sig efter den
første at den Original den mere den besægtig.
Jeg saakke ogsaa at alle mit bli den lade, naar
du nu saa begynde at gøre Maanedag den første i den
første, for du vilde mit Maanedag den første til at
mide den, at den er i Maanedag den første, som
du Maanedag, og for du til Maanedag den første den
Maanedag den første til at lade sig, Maanedag den første
i Maanedag den første faldt sig Maanedag den første. Det er jo
en Original Maanedag den første. - Naar den
Maanedag den første Maanedag den første, lade du gøre, at
den Maanedag den første Maanedag den første er Maanedag den første, lige
første som at mere faldt, o det; og lad den første
alle Maanedag den første af Maanedag den første, men for at Maanedag den første
den Maanedag den første at lade sig Maanedag den første.

